

# Első fejezet

Search mindig kívülálló maradt. Árvagyerekként nőtt fel, akinek soha nem volt családja. Ha néha szerencséje volt, akkor kapott enni, napjában többször a nevelőszülőknél, és a ruháját is tisztán tartották.

Az első igazi barátja Sebastian lett, akiért bomlottak a csajok, a fiúk meg mind vele akartak barátkozni. Haverja volt millió, de barátja kevés.

Search akkoriban abból csinált pénzt magának, hogy feltörte a sulis számítógépeit, megszerezte a dolgozatok kérdéseit, plusz a megoldásokat is. Öt dollár volt a kérdéssor, a megoldást viszont már tíz dolcsiért árulta, megelőzve azt, hogy átadják egymásnak. Sebi nevetve mondta neki, ha az apja megtudná, hogy készül a dogákra, tuti, hogy lefejelné!

Hogy irigyelte ezért az egy mondatért, amiben benne volt minden, ami neki soha nem adatott meg: apa, törődés, család!

Egyszer kékre-zöldre verve ment a suliba, és míg a többiek csak röhögtek rajta, addig Sebastian tanítás után elcipelte magával az apjához, a rendőrségre.

Akkor először beszéltek vele emberi módon! Ott tudta meg, hogy neki, a senkinek is vannak jogai! És akkor, először, élt is ezzel a jogával. Feljelentette a nevelőszülőket.

Visszakerült az intézetbe, de három hét múlva már Tivald és Cecília „albérlője” volt. A lakhatásért cserébe fűvet vágott, bevásárolt, kertészkedett, ablakot pu-colt... bármit, csak maradhasson!

Életében először volt saját szobája, amit kulcsra zár-hatott mindaddig, amíg betartotta a szabályokat. Senki nem kutakodott a ruhái, a dolgai között! Senki nem akart lopni tőle! Volt melegvíz, mosógép, még illa-tos öblítőt is vett neki Cilike, amikor észrevette, hogy szagolgatta a száraz ruhákat, miközben leszedte a kö-télről a kertben.

Minden nap kapott enni, annyit, amennyit akart! Az első időkben még ő maga is nevetett rajta, annyit evett. Aztán rájött, hogy másnap újra kerül az asztalra étel és végre lenyugodott egy kicsit.

Persze, az apró kis stiklikről nem mondott le.

Sebi csak annyit szólt, hogy az apja nem hülye, le-gyen óvatos! Nála nincs pardon!

Tivald a maga majd' kétméterével meg a rengeteg te-toválásával ijesztő pasas volt, pláne rendőr ruhában.

Search csak egyszer húzta ki a gyufát nála, amikor a bankot lerabolta egy kicsit. A feljelentés Tivald asz-talán landolt. A banknak az lett gyanús, hogy rengeteg számláról apró, kicsi összeg tűnt el, mindössze két nap alatt. Péntek estétől vasárnap estig.

Pont akkor, amikor ő azt mondta, hogy dolgozatra készül. Pechjére hétfőn, de még kedden sem volt doga a suliban.

Akkor, otthon, négyszemközt, Tivald kisedett belőle mindent. Rettentő mérges volt! Ő meg csak állt vele

szemben, a szokásos daccal a szemében, és elhagyta a száját önkéntelenül a kérdés: „Akkor most mi van, te is kidobsz?”

Tivald nem dobta ki.

Lefejelte!

Akkorát kapott, hogy seggre ült és egy hétig púp volt a homlokán.

– Nem doblak ki! De ebben a házban én vagyok a főnök! Te meg azt csinálod, amit én mondok, én megengedek! Értve vagyok? – dörrent rá a férfi.

Innentől helyére került a világ.

Tivald volt a főnök!

A nyomozást hamarosan lezárták azzal, hogy semmilyen használható nyomot nem találtak a bank rendszerében.

A következő alkalommal Search, még alig tizenhét évesen, hivatalosan és legálisan megbízást kapott a rendőrségtől, hogy egy cég raktárának a biztonsági rendszerét tesztelje. Ötszáz dollárt fizettek érte.

Amikor a menedzsment meglátta, hogy Search milyen réseket talált, ötezer dollárt adtak az információért, majd megtoldották egy ötvenezer dolláros megbízással, ha ki tudja javítani a hibákat.

Mire betöltötte a tizennyolcat, komoly nevet és reputációt szerzett magának a biztonságtechnikai piacon.

Ettől függetlenül még az érettségi tételeket ellopta, csak úgy, megszokásból.

A pornót már a szórakozás miatt csinálta. Élvezte, hogy mint egy terített asztalt, egyszerűen elé tolták a jobbnál jobb csajokat meg pasikat, akiket csak alaposan meg kellett dugni. Nem kellett magát strapálni, költségekre verni, sőt, neki fizettek érte. Nem is rossz. Sebi addigra már igazi, dörzsölt vagány lett, mindkettőjük nevében ő tárgyal.

Amikor Paul és Gaspar is csatlakozott hozzájuk, akkor vált teljessé a csapat. Négy ember, az élet négy különböző szegletéből, de mindenkinek Cilike és Tivald jelentette a családot. Az egyetlen, amire titokban, mindannyian a legjobban vágytak!

Sosem gondolt arra, hogy pont Sebastian<sup>1</sup> lesz az első, aki elköteleződik. Arra sem, hogy nem Bianka lesz a felesége, meg a gyerekei anyja. Bár ez utóbbi összejött. Igaz, Daniellel, mint társsal, sokkal jobban járt.

Gaspar? Ő mindig hagyományos családról ábrándozott, olyan feleségről, akinek ő a fontos, nem a pénze. És aki legalább öt gyerekig meg sem áll!

Hannát az ég is neki teremtetten! Nem csak azért, mert már a második lurkót várták. Az ember azt hinné, visszahúzódó kis nyuszi a csaj, pedig nem! Csak tudja, hogy mikor kell a sarkára állnia! Pont úgy, mint Cilike!

Paul<sup>2</sup> nagyon megszenvedett a boldogságáért. Se arch nem is értette, hogy volt ereje végigcsinálni Valterrel az elmúlt egy évet. Egyikükkel sem cserélt volna, mindegy, most mennyire boldogok.

---

<sup>1</sup> Rebeca Green: Dance és Dance again

<sup>2</sup> Rebeca Green: Nem vagy az apám többé!

Search előtt mindig Cilike és Tivald kapcsolata volt az egyetlen jó példa. Okosan szerettek.

Mindenkit másképp, mindenkit úgy, ahogy arra szüksége volt.

Sokáig szerelmes volt Tivaldba. Éjszakánként még ma is gyakran előfordult, hogy maga elé képzelte a férfit...

Persze, akart egyszer családot, olyan igazit, gyerekkel, sok emberrel... de félt is tőle. Semmit nem tudott arról, milyen kapcsolatban élni, se férfivel, se nővel. Az ő élete a számítógép körül forgott. Azt legalább ismerte!

\*\*\*\*\*

Társaságban, meg a csajoknál inkább azt ismételte: soha nem fog megnősülni, tőle ne is várjanak el köteleződést. Ő alkalmatlan a párkapcsolatra.

„Egy éjszaka, aztán annyi! – ez volt Search gyakran hangoztatott mottója. – Mert ilyenkor még mosolyogva tudunk egymásnak búcsút inteni.”

Cilike jó előre figyelmeztette, de csak most kezdte elhinni, hogy ez rögtön felkelti a lányok figyelmét. Mind-egyik azt hitte, majd ő lesz az, aki megváltoztatja. Ő lesz az, aki majd bebizonyítja, a társas létnek is megvan a maga szépsége. Persze, kizárólag vele!

A színházi projekt kapcsán lubickolt a táncos lányok figyelmében. Szó szerint versengtek érte, hiszen gazdag volt, dögös, és nagyon jól tudta, hogyan tegye őket boldoggá az ágyban. Amit későn vett észre, hogy gyorsan

ő lett az egyetlen egyedülálló, gazdag pasi az egész csapatban! Pechjére!

Sebiék esküvőjén több lánnyal kavart, többször is eltűnt az éjszaka folyamán az irodájában... De az after partyra már nem vitt magával senkit.

Néha pihenni is kell!

Egyébként meg imádott a gyerekekkel játszani, és némelyik csaj azt is rögtön túltolta! Hányszor hallotta: Jaj, milyen jó apuka lesz egyszer belőled!

Sebiéknél, amikor bohóckodtak, senki nem gondolt többre, másra, csak arra, hogy jólesik újra gyereknek, idiótának lenni.

Végül is, egy kicsit ilyenek voltak, mindannyian.

## Második fejezet

Search-öt talán jobban megviselte Valter fiának, Félixnek a halála, mint Cintiát, az ügyvédnőt.<sup>3</sup>

Ő tényleg mindent megtett, és azonnal, ahogy Valter felhívta. De még ez sem volt elég! A gyerek öngyilkos lett, mielőtt az apja odaért volna, hogy megmentse.

Soha nem látta Félixet, nem ismerte, nem beszélt vele. Viszont látta az életvidám kisfiú fényképét a temetésen, az urna előtt, a szőke, göndör haját, amiről rögtön a gyerekkori cimborája, Dínó jutott eszébe.

Kilencévesek voltak, egy farmon laktak, nevelőszülőknél, akiknek csak ingyen munkaerő kellett az állatokhoz meg a konyhakertbe.

Ők voltak a legfiatalabbak, akik valaha farmra kerültek. Dínó kicsit kövérkés, de angyalarcú, szelíd fiú volt. Soha nem lázongott semmiért. Rég beletörődött a sorsába.

Egyszer a feleség elutazott pár napra. A tulajdonos reggel azt mondta, aki aznap a legjobban dolgozik, az megfürödhet a kádban és bemehet a nappalijába tévét nézni!

Ez nagy szó volt, mert nekik, hármójuknak, akik akkor ott laktak, ez nem volt megengedett. Volt egy kis sufni a kert végében, egy pottyantós WC, egy kerti csap

---

<sup>3</sup> Rebeca Green: Nem vagy az apám többé!

a tisztálkodáshoz. Belül meg három szalmazsák lópokróccal és rengeteg bolhával.

A gyermekvédelmist egyszer sem látták azután, hogy odavitte őket.

A férfi Dínót választotta ki. Search és a másik fiú irigyek voltak, ezért elhatározták, hogy belopódnak a hátsó ajtón, hogy titokban legalább a filmet megnézzék ők is.

Arra nem számítottak, ami valójában történt.

Az a vadállat kikötözte a barátjukat, a száját betömte, és megerőszakolta. Mire ők odaértek, már vér folyt mindenhol! Search nem sokat teketóriázott, beszaladt a konyhába és a legnagyobb kést, amit talált, belevágta a férfi hátába.

Béna lett egész életére, de Dínót már nem tudta megmenteni. Mire a mentő a rendőrséggel a farmra ért, addigra nem volt benne élet.

Search-öt elvitték először egy kórházba, aztán egy másik intézetbe. Azon kívül, amit akkor a rendőröknek elmondott, soha nem beszélt erről, senkinek.

Mostanáig.

Félix halálának az éjszakáján Cilike ott ült mellette az ágyon, fogta a kezét, mint amikor még félig gyerekként hozzájuk került és minden éjjel kínozták a rémálmok. Tivalddal ők ketten tudtak az esetről (és nem csak arról az egyről), mert mielőtt befogadták Search-öt tizenhat évesen, minden aktáját megszerezték.

Cilikének aznap éjjel elmondott mindent. A sebek felszakadtak, de a beszélgetés enyhe gyógyírt hozott számára.

Félix temetése óta viszont többször is előjöttek a rémálmai, és nem csak Dínó miatt. Izzadtan, rossz szagú verejtékben fürödve ébredt mindannyiszor.

Az alkohol sem segített ilyenkor, csak az, ha a régi bandát, az Ördögszekeret hallgatta, órákon át. Azokat a számokat, amikre együtt csápolt a „Dögös négyes”, ahogy Cilike nevezte őket.

Próbálkozott azzal is, hogy éjszakára megengedte a lányoknak, maradjanak. Dupla öngólt lőtt vele.

Ahogy valamelyik megérintette álmában, vagy hozábújt, azonnal felriadt!

Tizenhat éves koráig, amíg Cilike egyszer magához nem ölelte, az érintés neki egyenlő volt a fizikai bántalmazással, vagy annak a kezdetével.

Évek teltek el még így is, mire megtanulta elfogadni legalább a nő simogatását, ölelését anélkül, hogy öszszerezzent volna.

\*\*\*\*\*

Search újabban, ha nem dolgozott, akkor kufircolt, vagy a szokásos kerti bulira ment Sebiékhez. Máshova nem is járt. Pedig ezernyi meghívása volt cégekhez, cégvezetőkhez. A múltja és a tetoválásai ellenére,

nagyon jó partinak számított! Csak éppen őt nem hozták lázba ezek a tervek.

„Milyen érdekes a világ! – gondolta magában gyakran. – Egy éve még Paul Summerrel nyomult, a táncos lánnyal! Most meg már a baba is megvan. Ráadásul milyen szépen, egyetlen hangos szó nélkül megállapodtak mindenben! Gaspar-nek csak annyi dolga volt, hogy leírja, amit lediktáltak neki. Summer továbbra is dolgozik, táncol a színházban, a kislánynak mind a kettőjükénél van saját szobája. Amikor Summernek nincs esti előadása, akkor Xénia vele van. Egyébként meg Paullal és Valterrel. Meg a fogadott nagyszülőkkal. Így még ő is bele merne vágni egy baba-projektbe! Bár igaz, mellette nincs se Daniel, se Valter, se Hanna...”

Egyelőre! – hajtogatta Cilike neki, szinte mániákusan.

\*\*\*\*\*

Annak ellenére, hogy sokáig készültek rá és alaposan megterveztek minden lépést, minden szót, az aznap este mindenkit megviselt ott, Stojkov éttermében<sup>4</sup>.

Mindenki a maga módján próbálta feldolgozni, ami hosszú évekkel korábban történt vele – ám azon az estén újra felszakadtak a régen begyógyultnak hitt sebek.

Search is teljesen magába fordult. A többiek azt gondolták, a múltján mereng, azért olyan szokatlanul

---

<sup>4</sup> Rebeca Green: Nem vagy az apám többé!

hallgatag. Nem vállalt részt a nyilvános köszöntőben, és jobb volt így. Max<sup>5</sup> és Jefferson<sup>6</sup> doki olyan régen éltek boldog párkapcsolatban, sőt, családban, hogy ők már képesek voltak elmondani a saját köszöntőjüket objektíven, Félixnek és a tragédiának szólóan.

Ő nem lett volna rá képes.

Pedig, amikor ezt eltervezték, akkor még meg sem kapta Alexandra üzenetét.

Csak aznap este, miután megették az előételt.

Nem volt hosszú az üzenet: egy orvosi lelet, hogy tizenkét hetes terhes, és annyi, hogy másnap, a próbák előtt beszélniük kell a közös jövőjükről.

Search hosszan elgondolkozott, hogy melyik lehetett Alexa? Tizenkét héttel ezelőtt. És hogy eshetett teherbe, amikor ő mindig új csomag óvszert bontott, a sajátját, kizárólag.

Lehet, hogy az a kis tüzes vörös volt, aki olyan kitar-  
tóan üldözte? Aztán kiderült, hogy nem is vörös. Már-  
mint a haja az volt, de csak kiváló fodrász-munka.

Tényleg jó volt vele, többször is, már ha őt hívták Alexának.

Akkor sem érti, hogyan eshetett teherbe!?

Szegény Gaspar, megint kap egy kis munkát! Hiába mondta azt Bianka után,<sup>7</sup> hogy mindenki vigyázzon

---

<sup>5</sup> Rebeca Green: Silk

<sup>6</sup> Rebeca Green: No Jealousy (Féltékenység kizárva!)

<sup>7</sup> Rebeca Green: Dance és Dance again

magára, mert ő nem családjogi ügyvéd, most mégis kénytelen lesz előhúzni a csavaros eszét ismét.

Először jöjjön az apasági teszt!  
Addig nincs miről beszélni!

A fém pénzek rideg csörgésére kapta fel a fejét.

Mikor lett vége a vacsorának?

Egyáltalán, evett ő valamit?

Úgy tett, mintha minden rendben lenne, felállt a többiekkel együtt, kiürítette a zsebét, az asztalra dobta az aprót, és ment.

Paul hazavitte Valtert, aki még mindig nem költözött hozzá. Hanna Cilikéhez és Tivaldhoz ült be. A többiek úgy döntöttek, inkább az otthonuk békés magányában emésztgetik, ami történt.

Gaspar és Search viszont Sebastiannel és Daniellel tartottak. Vonzotta őket a fülledt estében az óriási medence. Meg az, hogy nem volt kötelező beszélni. Mindenki értette a csendet.

Tizenegy után kapták a hírt az egyik felszolgálótól, hogy Stojkovot elvitte a mentő az étteremből, ahol összeesett.

Akkor még élt.

Search kicsivel éjfél után indult haza, épp kezdett magához térni, amikor a lakópark előtt ismerős autót vett észre.

„Paulina, vagy Polly? Valami P betűs a neve. Talán máshoz jött” – gondolta Search, ám a biztonsági őr intett neki, hogy rá vár a hölgy.

Mellé parkolt, de csak az ablakot húzta le az autón.

– Miért vagy itt? Tudtommal nem beszéltünk meg semmit mára! – mondta morcosan, mert szeretett volna minél előbb magára maradni és barátkozni az Alexától kapott hírrel.

– Nem itt kéne megbeszélni! – csattant fel a lány.

– Nézd, hosszú napom volt, aludni szeretnék! Mondd, amit akarsz, aztán jóccakát! – mordult rá mérgesen Search és végre beugrott a neve is: Paula.

Soha nem értette, miért okoz gondot felfogni a tisztán és érthetően kiejtett szavakat: vége!

– Te akartad! Terhes vagyok! Vagy elveszel feleségül vagy a gatyádat is leperlem rólad! Világos? – csattant fel a lány.

– Más egyéb? – válaszolt flegmán Search, mert egyébként a szava is elakadt ekkora pofátlanság hallatán.

– Holnap kilenckor az irodádban leszek! – csapta be a saját ajtaját Paula és elviharzott.

– Legfeljebb az előszobában! – mosolyodott el most először a férfi, mert kilenckor a bankban volt értekezlete az egész elnökséggel, beleértve Pault is.

Arra meg befizet, hogy Sebi vagy Gaspar mennyire lesz meghatva a két terhes sárkánytól!

## Harmadik fejezet

Search reggel belebújt az „üzleti” farmerjába, abba, amin egyetlen hasadás sem díszelgett, és inget vett magára.

Imádta az ingeket, de csak azt, aminek hosszú ujjja volt, amit feltűrhetett egészen a könyöke fölé. Egyszerre volt elegáns (szerinte), mégis vállalható egy olyan laza pasinak, mint ő. Ráadásul tökéletesen látszottak a színes tetoválások mindkét alkarján.

Az egyiket egy fönix madár ölelte át (a megújulás szimbóluma), tizennyolc évesen kapta Tivaldtól, amikor balhé nélkül leérettségizett (hitte ő... de a többit azóta már elmondta neki...). A másikat egy farkasfej díszítette, a védelem szimbóluma, a fiúk ajándéka. A szív oldalán mindannyiuknak van egy farkasfej tetoválásuk, kisebb vagy nagyobb. Paulnak megcsináltatták öntapadós matrica formájában, hogy amikor együtt jelennek meg valahol, akkor ő se lógjon ki a sorból. Tiszteletben tartották az irtózását mindenféle szűrő-vágó-eszköztől.

A tarkóján hátul, és a két lapockája között a villám, az erő jele volt található. Az élet fája pedig a jobb csípőjéről indult, a mellkasán teljesedett ki, a madarak a bal válláig repültek róla. A gyökerek pedig lefelé haladtak, a combján... Ez volt a lányok kedvence!

\*\*\*\*\*

A bankban a megbeszélés nagyon elhúzódott, elmúlt dél, mire Paullal együtt megérkeztek a színházba. Aznap délután ő vigyázott Xéniára, a kislányukra, mert Summer már visszament táncolni. Daniel így is idegbeteg lett a sok terhesség miatt!

Gaspar-tól már várta egy cédula, hogy élménybeszámolót akar neki tartani, ha visszajött a bankból. Így először hozzá ment, a szomszédos irodába.

Nevetve mesélte, hogy akkora balhét csapott Alexa meg Paula, hogy végül kinyitotta nekik az iroda ajtaját, hogy jól nézzék meg, hogy hol találják Search-öt! Utána berendelte mind a kettőt a saját irodájába és írásbeli figyelmeztetést, valamint egy heti bónuszmegvonást adott nekik a minősíthetetlen viselkedésük, valamint az Igazgató Úr rágalmozása miatt (mármint, hogy biztos bent van Search, csak velük nem akar beszélni).

Na, ezek után lett még csak nagy a hangjuk, egészen addig, amíg Sebastian meg nem jelent a zajra. Amit a két táncos kapott, az az övék volt! Sebi aztán nem válogatott a szavakban!

Search úgy döntött, előbb kényelmesen megebédél a tulajdonosoknak fenntartott kisebb ebédlőben (amit szinte csak üzleti alkalmakkor használtak). Most nem volt kedve balhéhoz. Oda pedig senki nem merte betenni a lábát meghívás nélkül.

Cílike az aulában csatlakozott hozzá. Persze, hogy már hallotta, mi történt. Mindkét lány ebédelt, de amikor meglátták, hogy a férfi nincs egyedül, csak az

arcuk vörösödött el a dühtől, szólni azonban nem mertek egyetlen szót sem.

Miután Search jól kipanaszkodta magát, elmondta a félelmeit, Cilike azt javasolta neki, hogy hívja be mind a két „kismamát” egyszerre, mondja el nekik az ő szabályait. Mert neki ugyanaz a megérzése, mint a férfinak, hogy ezek a lányok nem véletlenül estek teherbe, és nem véletlenül Search-től, az egyetlen, még facér tulajdonostól. Beleértve az öreg Johnt is, aki már szintén megtalálta a párját, vagy Trevort, aki meg Teresának csapta a szelet, Paul özvegy titkárnőjének.

Könnyű préda már csak Search maradt!

\*\*\*\*\*

– Daniel, kérlek, írd az én számlámra, ha a lányok késnek pár percet. Muszáj velük beszélnem, még az igazgatósági ülés előtt – állt meg a táncosok asztalánál Search és direkt csak Danielre nézett közben.

– Ne mondd, hogy újabb két... – háborodott fel a művészeti igazgató.

– Nem én mondom! Ők mondják! És pont erről akarok velük beszélni.

– Legközelebb ősi kínai színházat csinálok, amiben csak férfiak játszhatnak! – sóhajtott Daniel, ám alig néhányan mertek csak kuncogni rajta.

Igaz, hogy mulatságos volt a megjegyzés, de az már a legkevésbé sem, hogy aki éppen nem volt terhes, az sokszor szünet és szünnap nélkül volt kénytelen dolgozni, az ezzel járó magas sérülésveszéllyel.

– Alexa, Paula, mivel látom, már megettétek a deszszeretet, kérem, hogy öt perc múlva legyetek az irodámban, mind a ketten. Köszönöm! – mondta határozottan Search, de már fordult is el, indult a lépcsőhöz.

Még elment a mosdóba (pedig volt saját fürdőszobája az irodáján belül), mert kíváncsi volt, hogy a reggeli fiaskó után mit merészelnek megtenni a lányok.

Amikor belépett a többiekkel közös, tágas titkárságra, mint két mérges vadkan, úgy ült a két nő, egymástól a lehető legtávolabb. Csak éppen nem fűjtak egymásra.

Hát igen, alaposan beleköptek egymás levesébe!

Search igyekezett nem nevetni.

– Fáradjatok be! MOST itt vagyok! Igen, tudok mindent, ami reggel történt. És nem, nem kívánom megváltózni Gaspar döntését, megérdemeltétek, amit kaptatok! Örüljétek, hogy Sebastian nem rúgott ki titeket azonnal! Alexa, most én beszélek! – fojtotta bele a szót a lányba. – Mind a ketten megvárjátok, amíg befejezem, vagy mehettek, ahova akartok! Felőlem, akár neki az óceánnak! A kérdés, amire választ várok elsőként, hogy hogyan sikerült pont nektek, kettőtöknek teherbe esni tőlem? Azért hangsúlyozom ki a személyeteket, mert bepróbálkoztatok Sebinél, aztán Paulnál, de még Gaspar-nél is, azok után, hogy feleségül vette Hannát! Ha jól akartok magatoknak, pláne, ha pénzt reméltek tőlem, akkor semmiféle tündérmesével nem álltok elő! Alexa?

– Honnan tudjam? Védekeztünk! Egyik sem százszázalékos! – vágta rá rögtön Alexa.

– Érdekes, hogy ezt mondod, mert eddig az volt. Kivéve Biankát, aki kiszúrta tüvel az óvszert. Paula?

– Elégge megalázó a kérdésed! Úgy kezelsz minket, mintha mi tehetnénk csak arról, hogy terhesek letünk!

– Értem. Nos, a helyzet a következő: ti azt mondtátok, hogy védekeztetek, én meg soha nem szexelek óvszer nélkül, mégis összejött rögtön két terhesség! Ebből kiindulva akkor azt gondolom, hogy fele-fele arányban terhel mindenkit ez a felelősség, valamint a terhességgel és a gyerekkel kapcsolatos költségek is – dőlt hátra lassan Search a székében, elégedetten látva a két nő arcát. – Van munkátok, biztosításotok, később majd kaphattok más feladatot a szülésig, hogy minél kevesebb fizeteskiesésesetek legyen. Négy hét után, ugyanúgy, mint Summer, visszatérhettek ismét a munka világába! Akkor meg is beszéltünk mindent! Gaspar elkészíti erről a szerződést. Küldjétek meg az orvosotok nevét, aki a terhességet megállapította, mert az nem a Klinikáról jött, és be fogom szerezni az árlistájukat a vizsgálatokról, valamint a várható kórházi költségekről is, ahol szülni akartok. Így előre tudtok gondoskodni magatoknak ti is, a fele pénzről!

Search most már közel állt ahhoz, hogy hangosan elnevesse magát, de még mindig tudta fokozni a hangulatot.

– Ahogy azt minden esetben elmondtam, nem nőslök! Se most, se később! Az apasági tesztet kizárólag

Jefferson dokitól fogadom el, természetesen ennek a költségét állom. Tehát, amennyiben enyém a gyerek, arról megfelelően gondoskodom, ameddig ti is korrektül mellé teszitek az én pénzemnek a másik felét, és itt, ebben a városban nevelitek őket. Én majd látom, amikor időm engedi, mind a kettőt, mindig egyszerre. Amennyiben innen elköltöztök, beszüntetek minden támogatást. Ha előfordulna az a sajnálatos eset, hogy a gyerek bármiben hiányt szenved, beleértve az anyai szeretetet is, akkor pedig elperlem tőletek. Asszonytartás nincs, nem is lesz! Felnőttek vagytok, egészségesek, gondoskodjatok magatokról! Én soha, senkinek nem mondtam, hogy családra vagy gyerekre vágyok! A gyerek természetesen nem tehet semmiről, de ti igen! Akár beismeritek, akár nem, tekintettel az előéletekre, nem vagytok mások, csak aranyásók. El kell, hogy keserítselek mind a kettőtöket: keményen mellé löttetek!

Paula azonnal kifakadt és üveghangon kezdett rikácsolni.

– Ha azt hiszed, hogy neked mindent lehet, akkor nagyon tévedsz! Én nem fogok egy kétszobás albérletben megrohadni, miközben neked annyi pénzed van, hogy míg élsz, nem tudod elkölteni!

Végszóra lépett be Cilike az ajtón, egy tálcán ott volt két szelet sütemény és egy jókora pohár víz. Ez utóbbit nem tudta Search mire venni egész addig, amíg a pótyanyja szemén nem öntötte vele a hisztiző lányt.

– Most árultad el magad, te kis buta ribi! Kisfiam, ugye megy minden kamera? – nézett Search-re.

– Mint mindig, minden irodában – felelt a férfi mosolyogva, és Alexa kezdett elsápadni. – Hölgyek, nem mondom, hogy egy élmény volt a mostani beszélgetés, mert akkor hazudnék. Még ma jelentkezzetek be a klinikára az apasági tesztre! Amíg az nem jön meg, nincs miről beszélni! Azt ajánlom, hogy akár az enyém a gyerekek, akár nem, nagyon vigyázzatok magatokra! És ha véletlenül elvetélnétek, akkor feltétlenül Jefferson dokihoz menjete, máskülönben kételkedni fogok minden orvosi igazolásban! – tette hozzá Search.

A két nő már meg sem hallotta a mondat végét, ki-viharzottak az ajtón.

\*\*\*\*\*

Hogy mégis kiderült a turpisság, ráadásul igen hamar, az az öltözőben elhelyezett rejtett kameráknak volt köszönhető. Ezt ugyan nem lehetett bíróságon, mint bizonyítékot felhasználni, de van, amikor elég tudni az igazat.

Alexandra kilyukasztotta a teljes csomag óvszert, amit Search elővett, amikor a férfi kiment a WC-re. Az eredeti celofán csomagoláson keresztül, egy jókora zsákvarró tűvel. Csoda lett volna, ha nem esik teherbe.

Paula hajnalban, még félálomban, egyszerűen megerőszakolta Search-öt, aztán eljátszotta, hogy lehúzta róla a kondomot és kidobta. Ekkor esett le a férfinak, hogy aznap reggel eggyel kevesebb óvszert talált az ágy melletti szemetesben, ahol rendszerint csak ez, vagy

esetleg néhány papírzsebkendő landolt. Most legalább már tudta az okát.

– Mit akarsz csinálni igazából, drága gyerekem? – kérdezte Cilike, miközben finoman beleborzolt a férfi hajába és magához ölelte.

– Ha én azt tudnám! Ha enyémek a gyerekek, nem fogom őket magukra hagyni, az biztos! Anyagilag nem lesz gond, de hogy érzelmileg mit tudok nekik adni, az még a jövő zenéje!

– Egy percig se kételkedj magadban! Látod, Paul is megugrotta a lécet! Más az, amikor még csak a gondolatokkal barátkozol, és más lesz, amikor ott ficáncol a kezében a csöppség! Arra gondolj, milyen jó keresztapja vagy Fridának, Dalmának, a kis Gaspar-nek... De még Max nevelt fia, David is imád téged, mert felismerted, hogy ő komolyabb, mint a többi tizenéves, és szinte már felnőttként beszélgetsz vele. Mahla és Maggy persze le lesznek sújtva, amikor egyszer megnősülsz... – nevetett Cilike.

– Amber meg felzabálja bánatában a fél büfét, de csak azért, mert utána már nem tudja mivel bosszantani a két kislányt! – fejezte be Search egy fanyar mosollyal a száján.

\*\*\*\*\*

Mire felértek Cilikével a nagy tárgyalóba, ahol az összes tulajdonos elfért, meg a technikai eszközök, amiket főleg Daniel meg Trevor használt, ritkán Search vagy Tivald, már mindenki ismerte a sztorit.

Daniel teljesen kiborult, hogy újabb két lány esik ki, és biztos, hogy ezúttal hosszú időre, hiszen nem is csináltak titkot belőle, hogy ment a versengés Paulért és Search-ért. Mivel Paul szerelmes lett Valterbe és se látott, se hallott, így rástartoltak Search-re.

Aki ebből semmit nem vett észre.

Hát igen, okos emberek tudnak hatalmas butaságokat elkövetni, ahogy azt annak idején Sebastian is megjegyezte.

– A táncból meg a színpadi munkából lehet, hogy kiesnek, de ha Jeff doki nem mond mást, akkor dolgozniuk kell! Engem nem érdekel, hogy takarítanak vagy jelmezt díszítenek, rajtam nem fognak élősködni! – közölte Search határozottan.

– Én tudok nekik munkát adni – szólalt meg halkán Max. – Külön van egy olyan szoba, ahol a kismamák dolgoznak, meg akik még csak várják a babát. Ők gyöngyöznek, flittereznek, hímeznek. Ez nem okoz allergiát, a székeik masszázsfotelek is egyben, a lábukat fel tudják tenni, ha szükséges. Az ebédet meg az itteni konyháról visszük már mi is.

– Ez az! Kirendeljük őket munkavégzésre hozzátok! Két legyet ütünk egy csapásra! Itt nem rontják a levegőt, ott meg gondolom, felügyelet alatt lesznek – lelkesedett Gaspar, mert elege volt már a szarkavarásból.

– Nonka a csoport vezetője. Háromgyerekes anyuka és mellette még bábaasszony is volt. Az én munkatársaim imádják a csoportot, gyakran bemennek hozzájuk a szünetekben, csak azért, hogy megnézzék a

babákat. Nem mindenki akarja őket bölcsibe adni – tette hozzá Max.

– Azért csak fogjátok őket kemény kézzel, Max! Ki tudja, még mire képesek most, hogy nem jött be a számításuk! Nehogy a végén kárt okozzanak neked, csak azért, hogy kirúgassák magukat! – nevetett Sebastian.

\*\*\*\*\*

Hosszú napja volt Search-nek. Nem is volt kedve senkit meghívni, hogy töltsen vele az estét.

Magányra vágyott és arra, hogy megpróbálja kiegyenesíteni a kesze-kusza gondolatait.

Egy idő után feladta.

Eszébe jutott Stojkov, hogy él-e még vajon az a szemét disznó. Azzal megbékélt már régen, hogy azok a nevelőszülők, legalábbis a nagy részük, akik befogadtak állami gondozottakat, legtöbbször nem humanitárius okokból cselekedtek. Az értük kapott pénz, az általuk végzett ingyenmunka, az, hogy szinte soha nem ellenőrizték a nevelőszülőket addig, amíg a szomszédok fel nem jelentették őket, rettentő kiszolgáltatottá tette a gyerekeket. Egyetlen cél lebegett Search előtt abban az időben: túlélni!

Túlélni akkor is, amikor egy nap egyszer kaptak enni, egy szelet kenyeret, akkor is, amikor télen egy fűtés nélküli viskóban dideregtek, egyetlen vékony lópokróc alatt, vagy amikor az iskolában rájuk szállt a többi gyerek.

Miután betöltötte a tizennyolcat, és végre már legálisan volt pénze, sőt, egyre több, sorra megkereste a régi nevelőszülőket. Mindenhol megtalálta a gyenge pontot. Legtöbbször csak kipucolta a bankszámláját, vagy kiadta magát gyermekvédelmisnek. Rájuk hozta a szívbajt, amikor hirtelen ellátogatott hozzájuk, hogy megnézzék, hogyan élnek a gondjaikra bízott gyerekek.

A gondolatai ismét visszatértek Stojkovhoz.

Az off-shore számláit már nem tudta használni, itt volt az ideje, hogy csődöt jelentsen! Jelena még bele-nyúlt a kasszába, de neki sem terem több babér!

A kórházi adatbázist böngészte.

Hoppá! Kora délután meghalt.

Na, végre az Isten a megfelelő ember életét vette el!

A temetkezési vállalathoz csak megszokásból nézett be, ám alaposan meglepődött. Jelena már kifizetett egy sírt a kötelező időszakkal, rögtön az urnatemető mellé. Virág semmi, pap nem kell, búcsúztatás nem kell, sírkő: csak egy olcsó betonlap a nevével, a két dátummal. Tizenöt év után azt csinálnak vele, amit akarnak, elérhetőséget nem adott meg.

Search kétszer is megnézte, hogy jól látja-e, amit lát.

Átküldte az egészet Valternek, hogy ha bármi változtatást akar, menjen be a céghez, de minél előbb, mert temetés két nap múlva! A sírhelyet kiemelte neki, mert biztos volt benne, hogy nem szeretné az exapósát a fia közelében tudni.

Hajnal ötkor már minden baja volt. Kétszer is lezuhanyozott, megivott egy fél üveg konyakot. Bármit csinált, képtelen volt aludni.

Végül kilenc óra felé bepakolt néhány ruhát egy táskába. Sebinek küldött egy üzenetet, hogy most van az a pont, amikor el kell mennie szabadságra. Telefonja az első napokban ki lesz kapcsolva, amikor kitisztult a feje, majd bejelentkezik.

Cilikének is csak üzenetet küldött, hogy pár napig, talán egy-két hétig utazgat. Tudta, hogy nem kell magyarázkodnia. Ki is kapcsolta a telefont azonnal.

## Negyedik fejezet

Tizenegy óra elmúlt, amikor kiszállt az autójából a reptér VIP parkolójában. Vihette volna a kocsit a színházi garázsba, de nem akart senkivel sem találkozni. Tudta, hogy itt is biztonságban lesz, hiszen az ő ügyfele volt a parkoló üzemeltetője.

Legközelebb a párizsi gép indult a tengerentúlra, délután kettőkor. Search-öt nem igazán érdekelte, hova megy, csak jó messze legyen! Kért egy jegyet, elsőosztályra. A fiatal jegykiadó egy apró cédulát csúsztatott elé, rajta a telefonszámával.

– Amikor visszajössz – tátogta, nehogy valaki a szomszédos pultoknál észrevegye.

A férfi villantott egy automatikus mosolyt, zsebre vágta a cédulát, mert nem akarta megsérteni a fiatal lányt. Ráér kidobni később.

A várótermi részen még egyszer bekapcsolta a telefont. Akit kellett, főleg munka kapcsán, még gyorsan értesített, hogy néhány napig nem lesz elérhető. Miközben ő a képernyőt bámulta, két légiutas-kísérő sokatmondó pillantást váltott egymással, amikor elmentek mellette.

Talán mégsem lesz olyan unalmas a tizenegy órás repülőútjuk!

\*\*\*\*\*

Az A380 típusú gép luxusa még Search-öt is meglepte. A privát kabin azonnal beindította a fantáziáját, de aztán gyorsan lehűtötte magát, mert eszébe jutott, miért van itt. Nem volt szüksége újabb bonyodalomra! Megnézte a kijelzőn, hogy miből választhat: mozi, dokumentumfilmek, zene, sport... Ott jelezhetette azt is, ha megéhezett, megszomjazott.

„Merre találok vajon a fürdőszobát?” – gondolkozott egy darabig, miután megebédelt, aztán csak kilépett a kabinból...

... és azonnal belebotlott a kis szőkébe, aki elkalauzolta érkezéskor a gépen.

A hölgy nem volt szégyenlős, méretes kebleit hozzádörzsölte a mellkasához. Műszempillája takarásából leste a hatást, ami nem maradt el. Egyetlen egészséges férfitestet sem hagyott volna hidegen az az érintés.

– Szeretnék lepihenni egy kicsit, megágyazna, ha szépen megkérem? – mondta ki hamarabb a szavakat Search, mint ahogy átgondolta volna azokat.

A légiutas-kísérő sokatmondóan végignézett rajta, elidőzve azon a bizonyos dudoron, és a legédesebb mosolyával válaszolt.

– Bármit a kedves utas kényelméért... – majd megnyalta a szája szélét és olyan csípőmozgással távozott, hogy Search azt hitte, nem jut el a fürdőszobáig.

Aztán úgy döntött, majd zuhanyozik később.

Nem akarta megvárakoztatni a készséges leányzót!

Alig húzta be a kabinajtót maga után, amikor a segítőkész hölgy már a cipzárja után nyúlt.

– Zokni vagy valódi? – bontogatta szakértő kezekkel, villámgyorsan Search nadrágját. – Valódi! Édes Istenem! Egy pound puppy! Ilyet még nem láttam! Muszáj kipróbálnom, ha csak egy másodpercre is – suttogta a leányzó és már húzta fel a szoknyáját, majd félre a bugyiját és készségesen nyújtotta az óvszert a zsebéből.

Előrehajolt, nekitámaszkodott a kabin falának, és nedvesen várta a behatolást.

Search egy pillanatra azt hitte, hogy rosszul lát, de aztán győződött a biológia.

– Néhány másodperc és elélvezek! – suttogta a lány, miközben ráharapott a párna csücskére...

Na igen! Search nem volt éppen apró méretű, a speciális hercegi pálca az egyéb piercingekkel kiegészítve pedig még pluszban hat különböző ponton izgatta a hölgyeket – is.

Ezt a különleges testékszert még pornós időszakában csináltatta, fogadásból. Nem volt egy álom, amíg minden a helyére került, sokáig nem filmezhetett, de ami utána jött... Az megért minden fájdalmat és kellemtelenséget!

Arról nem is beszélve, hogy ezzel fizetési kategóriát ugrott, amire a fiúk irigyek voltak ugyan, de ennek ellenére egyik sem vállalt be egyetlen testékszert sem az intim szférájában.

Talán idáig ért az emlékezésben, amikor a kis szöszi igen látványos remegések közepette elélvezett. Szinte azzal a mozdulattal meg is fordult, letérdelt a férfi elé,

lehúzta az óvszert és keményen leszopta, kifejezve há-láját a különleges élményért. Olyan mélytorkost ka-pott, amit még a pornós időkben is csak ritkán élvez-hetett.

Mire Search megtörölte magát, a készséges utaskí-sérő már el is tűnt, hibátlan, ráncatlan egyenruhában, masszív Chanel-felhőbe burkolózva, ami kicsit el-nyomta a szex átható illatát.

„Remélem, van másik bugyija, vagy legalább egy zu-hanyzó a személyzetnek!” – mosolygott a férfi magában.

Végre eljutott a fürdőszobáig. Jólesett a forró víz. Annak ellenére, hogy fizikailag kielégült, még mindig tele volt feszültséggel.

Elterült az ágy tetején, csak úgy, meztelenül. A ka-bin ajtaját becsukta, ez elvileg azt jelentette, hogy „ne zavarjanak”!

Magában vigyorogva próbálta felidézni, hogy hány dögös utaskísérőt látott a gépen, és vajon lesz-e még kalandja, mielőtt éjjel egykor leszállnak Párizsban.

Ekkor megjelent a képernyőn egy vöröske.

– Szolgálhatok egy itallal, uram? – nyalta meg a szája szélét, egyértelművé téve, hogy nem minden mö-göttes szándék nélkül törte meg a szigorú szolgálati protokollt.

– Hmm... – nézett feltűnően az órájára, azért, hogy lássa, eltelt-e legalább félóra az előző orgazmusától. – Na jó, nem bánom! Armagnac konyakot kérek, de sem-miképpen ne legyen fiatalabb önnél, kisasszony! – ne-vetett diszkréten Search.

Este tízig megismerkedett még egy valódi feketével, egy hosszú hajú szőkével és egy melírozott barnával is.

Azon nevetett magában, hogy ha még két órán át tart az út, lehet, hogy a kapitányt is boldoggá tette volna, ahogy terjedt a híre a személyzet körében.

Vacsoraidőig megivott majdnem egy üveg konyakot, aztán már csak a zuhanyt, kávét és tényleg némi alvást engedett meg magának. Leszállás előtt ismét kávé volt a kívánságlistáján. Kísérő nélkül.

Nem akart ittasan beülni egy idegen országban, egy bérelt autóba.

## Ötödik fejezet

A Charles de Gaulle repülőtér üzleti szekciója csaknem kihalt volt éjjel kettőre, mire a gép leszállt, az utasok meg kitámolyogtak. Ki a fáradtságtól, ki az elfogyasztott alkoholtól rakta nehezen a lábait egymás után.

Search lazán a vállára vetette az utazótáskáját, ingujja feltűrve, semmi zakó, semmi nyakkendő. Izmos fenékén szexin feszült a farmer, talán még kicsit büszkén is az elmúlt pár óra eseményei miatt. Az egyetlen utas volt, aki a "Prestige Rent A Car" tágas üvegportáljához igyekezett.

Megállt a pult előtt. Izmos karján villogtak a tetoválások, de olyan természetességgel viselte őket, mint a zokniját a sportcipőjében.

– Bonjour – mondta a pult mögött ülő fiatal férfi, aki úgy nézett ki, mintha a Louis Vuitton katalógusból ugrott volna elő: hibátlan arcszörzet, kifogástalan öltöny, ápolt körmök, és egy apró, rejtett grimasz, amikor végigmérte Search külsejét.

– Hello! Kellene egy terepjáró. Három hétre. Teljeskörű biztosítással – sorolta Search. – A legjobb lenne egy...

– Egy Ford Kuga talán... – szólalt meg a pasas, enyhe arroganciával a hangjában.

– Nézd – tartott hatásszünetet Search – Quentinó! – ejtette ki a férfi nevét direkt rosszul. – Nálunk Kugával

a gyerekek mászkálnak, mert nem kár az autóért, ha összetörik. Én inkább egy Lincoln Navigator-re szavaznék, már ha ismered ezt a márkát – mosolygott a pasasra. – Fontos, hogy full extrás legyen, fekete, és feltétlenül 2024-es modell. Van ilyen autód?

A férfi a száján keresztül lassan beszívta a levegőt, mintha valaki épp egy pohár Romanée-Conti Grand Cru<sup>8</sup> besorolású borba tett volna jégkockát, mert nem elég hideg.

– Monsieur, ez Franciaország, ha esetleg elkerülte volna a figyelmét! Mi itt kifinomult, jó ízléssel válogatjuk meg az autóinkat is.

– Na persze, azért gyárt a Renault Ford terepjárót, mi? Láttad te már, hogy néznek ki a francia katonai terepjárók, haver? Hát olyan rondát én régen láttam! Na, de nem szeretném itt tölteni az egész éjszakát, kedves Quentino, szóval mit tudsz ajánlani?

– Van Lincoln Navigator természetesen, teljes előre-fizetéssel és...

– Figyelj ide, kisbarátom! Kezdem elveszíteni a türelmem. Nem az anyagi kondíciókat kérdeztem! Ha van ilyen autó, akkor kérem! Most! Rohadtul utálok olyan autóba beleülni, amit nem ismerek, főleg idegen országban – és a pultra tette a bank metál kártyáját, amit, mint különleges ügyfél kapott Paultól, a cég alelnökétől.

---

<sup>8</sup> Egy palack átlagos ára: 3,93 millió forint/palack, a legdrágább évjárat: 1990-es, 5,23 millió forint/palack

Erre már megrezzent a szája az ügyintézőnek. Érezte, hogy bakot lőtt! Nem is akármekkora!

– Megtenné, uram, hogy kitölti a nyomtatványt? – tolta Search elé a kölcsönző papírjait.

– Szerintem minden okmányom ott van a rendszerben, ugyanis még az indulás előtt elküldtem. Ez a visszaigazolás a bérlesemről – mutatta Search a telefonját az ügyintézőnek, aki ekkor már bíborszínben pompázott.

„Igen, még várt egy fura nevű VIP utast, de véletlenül sem gondolta, hogy egy agyontetovált, kigyúrt, mindössze egy útitáskával érkező férfi lesz az! Ma már a pénznek sem adják meg a tiszteletet ezek az amcsik!” – dohogott magában Quentin.

– Van egy kis gond, uram! – sóhajtott fel a férfi kaján vigyorral az arcán. – A Lincoln nem fekete, hanem csokoládébarna.

Azt már nem tette hozzá, hogy a feketét félreállította, mert ő maga akarta kivinni a hétvégére.

– Az meg hogy lehet? Szerinted, ha én beírom a színhez, hogy feketét kérek, és a rendszer visszaigazolja, hogy igen, van, akkor hogyan lett a feketéből csokibarna? Kell a francnak fos színű autó! – háborodott fel Search.

Elővette a telefonját. Néhány pötyögés, egy hívás, egy rövid beszélgetés angolul, aztán már kapcsolta is ki.

– Akkor most nagyon figyelj Quentino. Mert szerintem hamarosan kiderül, hogy csak szívatni akarsz,

mert nem vagyok neked szimpatikus. Vagy a jobbik eset rád nézve, hogy tényleg nincs ilyen autók, viszont akkor kénytelen leszel az éjszaka közepén felhajtani nekem egy fekete Lincoln Navigator-t.

Mire a férfi válaszolhatott volna, megszólalt a mobilja a pulton. Először csak halványodni kezdett az arcszíne, aztán egészen fehérre vált.

– Hogyne, uram! Természetesen! Nem, biztos, hogy csak valami félreértés a rendszerben. Személyesen megyek a parkolóba uram. Hogyan? Ott áll mind a kettő? Nahát! Csak nem egymás mellett? Értem, utána fogok nézni, hogy mi történt, uram! Máris megoldom! A gyémánt bónusszal? – sápadt el Quentin. – Nem, nem, semmi gond, uram, csak szokatlan... Nem, dehogy bírálok felül a döntését. Máris!

Az utolsó szót már csak a süket telefonnak mondta.

Még mindig alig tért magához. Maga a nagyfőnök hívta! Az éjszaka közepén! Emiatt a tetovált bajkeverő miatt!

Search, mintha csak olvasott volna a gondolataiban, elvigyorodott.

– Ne törd a fejed, Quentino! Engem a cég teljes igazgatótanácsa személyesen ismer, és bármikor felhívhatom őket, ha gondom támad. A gyémánt bónusz mindenhol ott van a nevem mellett, minden országban! Te is láthattad volna, ha nem az előítéleteiddel meg a tetoválásaimmal lettél volna elfoglalta! Ezt megszívtad, barátom!

Átvette az autó papírjait, a biztosítást, emlékeztette a gyémánt bónuszkártyára a férfit, hogy azt is kéri, majd a parkolóba indult.

Hajnali négy óra volt.

Úgy döntött, hogy kivesz egy szobát a Sheraton-ban és alszik egyet. Ráér délután kényelmesen útnak indulni, miután összeszedte magát.

A Gyémánt bónuszkártyát elég volt felmutatni, és a szállodai személyzet nem kérdezett semmit. Egy tágas lakosztályt kapott, a minibárban volt elég csoki meg mogyoró, hogy elverje az éhét, a táskájában meg három üveg Armagnac konyak, amit a reptéri Duty Free Shop-ban vásárolt. Tudta ő, hogy erre még nagy szüksége lesz az érkezéskor!

Befeküdt a hatalmas kádba, maga mellé tette az üveget, aztán ránézett a telefonjára.

„Nem, még nem kapcsolom be!” – döntötte el. – Túl sok olvasatlan üzenetet jelzett, amikor az autókölcsönző nagyfőnökét hívta.

Majdnem teljesen világos volt, amikor öt órakor bebújt a hűvös takaró alá. A függönyt csak félig húzta el. Szeretett világosban aludni.

Akkor kevésbé zaklatták a rémálmok.

## Hatodik fejezet

Search igénybe vette a kártya nyújtotta kedvezményt, miszerint, ha a becsekkolásától számított tizenkét órán belül kijelentkezik, akkor csak egy napot fizet, mindegy, mikor foglalta el a szobáját.

Kialudta magát, hozatott magának egy késői ebédet. Miközben zuhanyozott meg visszapakolt a táskájába, meg is ette, az utolsó falatig az egészet.

Alapvetően sajnálta az étkezésekre elvesztegetett időt. Enni lehetett bármikor, sőt, a legtöbb tevékenység közben is. Minek vesztegetesse hát rá a drága idejét?

Ezért nem szeretett éttermekbe sem járni! Az a sok felesleges idő, ami alatt hasznos, de legalább szórakoztató dolgokat csinálhatna! Ma már sajnos akkor is kinézik, ha a mobilját előveszi. Arról nem beszélve, hogy sok helyen megkövetelik az öltönyt meg a nyakkendőt, mintha attól nagyobb lenne a tisztelete a felszolgált étel vagy a szakács felé!

Egy frászt!

Ugyanakkor, ha megrendel kiszállítással egy kétszemélyes drága vacsorát bármelyik elegáns étteremből, akkor azt otthon fogyaszthatja el, úgy, ahogy ő akarja. Kiviszik, szervírozzák, majd másnap elmennek a tányérokért, egyéb dolgokért. Az éttermi kiszolgálásért tíz százalék pluszt kérnek, a kiszállításért meg húsz százalékot! Kész röhej!

Neki akár százszázalékot is megérne az, hogy otthon és úgy ehessen, ahogy neki jólesik!

Amikor levitte a kulcsot a recepcióra, fizetett (a számla értékének mindössze a harminc százalékát!), a számlára meg ráíratott háromszáz dollár szervizdíjat. Legalább a háromszorosát az elvártnak.

Csak éppen földig nem hajoltak előtte.

Az értékelő lapon jelezte, hogy külön elégedett az éjszakai személyzettel, akik a hajnali óra ellenére tökéletes kiszolgálásban részesítették.

Nevetve gondolt Quentinóra.

Amit az ma kap a főnökétől, azt biztos, hogy nem teszi zsebre! Hülye sznob!

– Na, Lina, merre menjünk? – adott nevet a Lincoln-nak, csakúgy, mint mindig, amikor autót bérelt.

A kedves lányok emlékére az autó most női nevet kapott. Az otthonit Leandrónak hívta, a kedvenc énekese tiszteletére. Azért is ragaszkodott mindig a fekete színhez, mert Leandrónak fekete a haja meg a szeme. Olaszok az ősei, nem véletlenül olyan, amilyen!

Megtervezte az útvonalat a GPS-ben. A szállodában talált egyik prospektus alapján választott egy elegáns kastélyszállót aznap éjszakára, amit készülődés közben le is foglalt.

– Gyerünk, kislány, induljunk! Ez a Château de Vault-de-Lugny jól hangzik, nem gondolod? Flancoljunk egy kicsit, ha már ilyen messzire jöttünk! Kíváncsi vagyok arra a lakosztályra, aminek így megkérik az

árát – beszélte meg hangosan az autóval a terveit, miközben lazán besorolt a forgalomba.

Ezért jó egy ilyen terepjáró! Ennek csak egy busz vagy kamion nem adja meg az elsőbbséget! Mert a franciák nem éppen a legudvariasabb népség az utakon! Sem!

\*\*\*\*\*

– Ejha! – sóhajtott fel Search, miközben áthajtott a kapun és egy valódi kastély előtt találta magát.

Most már sejtette, mi kerül kicsit több, mint kétezer eurójába, egyetlen éjszakára. Persze, lefoglalta magának vacsora után az egész medencét az alagsorban, az sem két euró! Aztán arra is kíváncsi volt, hogy itt milyen a Michelin csillagos konyha!

A recepciónak a szeme sem rebbent a férfi láttán, pedig most is csak egy farmert, egy könyékig feltűrt inget viselt, mint az autókölcsönzőben.

Úgy látszik, itt azért jobban hozzá vannak szokva a különbségekhez! Meg aztán a sok kamera sem véletlenül volt felszerelve, már a behajtástól kezdve tudták, hogy ő kérte az egyik legdrágább lakosztályt. Ennek megfelelő volt a fogadtatása is.

Még csak öt óra múlt pár perccel, amikor ledobta a táskáját az ágyra és kiment sétálni egyet a parkba.

Jólesett megmozgatni a lábait annak ellenére, hogy ez az alig kétórás út semmi sem volt ahhoz képest,

amikor tíz-tizenkét órát is vezetett, főleg, ha hamarabb elérte némelyik ügyfelét autóval, mintha repülőre szállt volna.

Search megállt a patakon átívelő hídon, megtámaszkodott a korláton, és csak bámult maga elé. Hiányzott az életéből ez a csend!

A békesség.

A nyugalom.

Hogy senki nem szólt hozzá.

Többször is megtehetné, hogy beiktasson az életébe egy-egy ilyen utazást. Pénze van! Igaz, ha a gyerekek az övéi, és megszületnek, utána lesz baja bőven! Főleg a két nővel!

Hacsak addig rá nem talál a szerelem!

Elmosolyodott, mert rögtön Cilike kedvenc mondanója jutott az eszébe, hogy soha, semmi nem történik velünk véletlenül. Ki tudja, talán pont azért jött ide!

\*\*\*\*

Visszasétált az épületbe. Rendelt magának vacsorát a lakosztályába, majd megerősítette, hogy este nyolc órától éjfélig kizárólag ő használhatja a medencét.

Lezuhanyozott, csak egy kényelmes farmert és egy pakisztáni pamutból készült inget vett magára. Mezítláb volt még akkor is, amikor a felszolgáló meghozta a vacsoráját.

A személyzet értette a dolgát. Diszkrétek voltak, visszafogottak, udvariasok. Az angol nyelvet érdekes akcentussal beszélték, de Search-nek hamar ráállt a füle, illetve ő maga is elég jól beszélt franciául. A nyelvtanulás volt az egyik hobbija.

Vacsora után még elnyúlt az ágyon, a tévét kapcsolgatta, majd fürdőnadrágra vetkőzött. Belebújt egy fürdőköpenybe, lábára került a kedvenc papucs és már ment is a medencéhez.

Látta mindenhol a kamerákat, az ő szeme észrevette azokat is, amiket mások nem. A szauna előterében és bent szerencsére nem volt. Nem örült volna, ha a meztelenségét kukkolják! Az más, ha valaki ott van, és végignézi rajta. Ezt már megszokta! Sőt, azt is, hogy megbámulják a piercinges farkát. De kamerán keresztül – az már ocsmány leselkedés az ő szemében.

Úszott egy órácskát, aztán megmasszírozta magát a fűvókákkal, majd megint úszott. Szauna, úszás, masszázs, úszás, szauna.

Igyekezett minél jobban kifáradni, hogy az alvás ne okozzon gondot. Elővehetné persze a laptopját, de legalább két nap szünetet ki akart erőszakolni saját magából. Tudta, hogy rettenetesen kizsákmányolja a testét, hát most itt volt az alkalom egy picike lazításra.

Kellemesen elfáradt éjfélre, mire jött az udvarias recepciós és jelezte, hogy lejárt az idő.

Mivel soha nem szerette magán a klóros vizet, kényelmesen befeküdt a kádba megint. Persze, ezen jót nevetett, hogy négy órányi úszás, szauna meg vizes masszázs után még lezárásnak jöhet a fürdőkád!

Na jó, az elmaradhatatlan esti konyakkal!

\*\*\*\*\*

Egy óra volt, mire ágyba került.

Túl korán ahhoz, hogy aludni tudjon.

A tévében sem talált semmit.

Végül nagy sóhajrással, de mégis a kezébe vette a laptopját. Első elhatározása az volt, hogy a kedvenc zeneszámait elindítja, aztán kigondolja, merre menjen másnap.

Az ujjai mégis az otthoni temető weboldalának az elérhetőségét gépelték be. Elégedetten látta, hogy Valter intézkedett, a sír átkerül az urnáktól legtávolabbi szegletbe. Helyes! Valter ennek ellenére egy lágyszívű ember. Ha vele történt volna ilyen, ő biztos, hogy elintézte volna, hogy égessék el és dobják a szemétre, ami maradt belőle.

Még mielőtt eluralkodott volna rajta ismét a tehetetlen düh, szállást nézett magának másnapra. Valami eldugott helyet, ahol még annyi ember sincs, mint itt.

Panaszra nem lehetett oka, mert tényleg nem zavarták, de a tudat, hogy hallja mások hangját az étterem felől, vagy kint a teraszon, már ez is idegesítette.

Igaza volt Tivaldnak abban, hogy nem lehet büntetlenül csak dolgozni, és soha nem lazítani. Viszont, amit senki nem tudott, az az, hogy ő miért hajtotta magát. A bankban volt már annyi pénze, teljesen legálisan, valamint annyi befektetése, ami jól teljesített, hogy abból vígan élhetne élete végéig. Ráadásul neki csak a színház meg az étterem volt olyan projekt, amire rá is kellett néznie. A részvények, a tőzsde csak azt a csendes odafigyelést kívánta meg, hogy tudja, mikor kell venni, és mikor eladni. A saját programja, a beállításai meg már napokkal előre jelezték neki, ha nagyobb változás volt kilátásban.

Amit a többiek csak sejtettek, de biztosan nem tudtak, hogy volt néhány offshore cége és számlája. Ezek egyelőre csak gyűjtögették a pénzt. Olyan helyekről, mint a Danielt megkárosító klinika, vagy Stojkov számlái. Ide kerültek a volt nevelőszüleitől lenyúlt pénzek is.

Nagy álma volt, hogy olyan kisebb egységeket hozzon létre, ahol az elhagyott, kidobott, meg nem értett gyerekek otthonra találhatnak. Akkor is, ha nincs mögöttük egy Cilike meg egy Tivald. Ahol megkeresik és fejlesztik a tehetségüket, bármi legyen az, de leginkább, ahol visszaadják az önbecsülésüket.

Egy hirtelen ötlettől vezérelve ráment a bank belső kommunikációs felületére. Meg is találta, amit keresett. Árverezésre bocsájtják Stojkov házát és éttermét.

Azonnal végiggondolta, hogy a ház némi átalakítással alkalmas szálláshelynek, az étteremből meg

foglalkoztató helyiségeket lehet kialakítani, megtartva egy kicsi részét a konyhának. Ha elvitelre főznek, az is külön bevétel! Sok fiatal nem igényli a gourmé kaját!

A svájci céget fogja felébreszteni! Ott van egy megbízott, névleges ügyvezető, akinek a nevében tud intézkedni. Az összeg már most is rendelkezésre állt, hogy megvegye mindkét épületet.

Ha árverés lesz, akkor viszont szinte biztos, hogy felveszik az árat, mert mind a két ingatlan jó helyen van.

Azonnal levelet írt a svájci ügyvezető nevében a bank elnökének, (direkt nem Paulnak), hogy privát gyermekmenhely és tehetséggondozás céljára szívesen vásárolna jó állapotban lévő egy vagy két ingatlant, ebben az árfekvésben. A pénz a cégnél rendelkezésre áll, hitelre nincs szüksége a megvásárláshoz.

Ha tényleg Jelena az örökös az öreg után, akkor a bank nem fogja magát törni, hogy minél nagyobb összeget kaszáljon be, hiszen a maradék nem az övék lesz.

Elégedetten küldte el az e-mailt.

Sajnos, még mindig alig múlt két óra.

Útiterv!

Nem akart semmi luxust, csak nyugalmat!

Ekkor megakadt a szeme egy kifejezésen: menedékház. Elmosolyodott. Ha nem lesz más lakó aznap éjjel, akkor ottmarad.

## Hetedik fejezet

Search éjszaka még sokáig szörfölt a neten, kereste, merre guruljon „Lina”-val. Egész változatos a táj, és sok olyan kicsi település van, ahol csak pár százan laknak.

Ez a nekivaló hely most!

Kivégezte az első üveg Armagnac-ot, betette az üres üveget a válltáskájába. Majd egy nagyvárosban, egy bevásárló központban megszabadul tőle. Nem mintha azt tervezné, hogy visszajön ide, hiszen az egyik alapelve, hogy soha nem tér vissza még olyan országba sem, ahol egyszer már megfordult.

Kinyitotta a teraszajtót, beengedte a hűs éjszakai levegőt. Kifejezetten jólesett a meztelen testének az enyhe borzongás.

Fél öt volt, megnézte az óráját, amikor virradni kezdett. Itt volt az ideje, hogy aludjon valamennyit.

A biztonság kedvéért beállította az óráját tízre. Reggelizni nem akart, nem is szokott, sok idő nem kellett neki a kijelentkezéshez.

\*\*\*\*\*

Fél tizenegykor már ismét úton volt.

Hajnalban meglepően nyugodtan aludt, egyszer riadt csak fel álmából, de mire kinyitotta a szemét, már elfelejtette, mit álmodott.

Talán Dinóról valamit, megint...

Sokszor gondolt a kisfiúra, az értelmetlen, mocskos halálára. Bezzeg az a szemétláda még mindig él! Már ha életnek lehet nevezni, hogy deréktól lefelé teljesen béna, viszont az agya ép! A beteg agya! Kár, hogy a kis barátjáról nem maradt még egy fénykép sem hátra, mert szívesen elküldené valami jó, zaftos üzenettel az elfekvőbe, ahol van. Hátha megütné a guta!

Kora délután volt, mire megtalálta az "Auberge de la Lune Rousse" – A Vörös Hold Fogadóját.

Fogadó?

Na igen, egy kedves, kissé túlsúlyos hölgy fogadta, Marie mama. Nevetve mondta, hogy Search a fia lehetne, ha lenne gyereke, és már invitálta is be.

A teraszon áthaladva látott néhány kényelmesnek tűnő széket, egy medencét, távolabb valami konyhakert lehetett. Hatalmas testű kutya feküdt az árnyékban, csak a fejét emelte fel az asszony hangjára, aztán a farkával intett egyet, de az is lehet, hogy csak legyezte magát a délutáni melegben.

A szoba kissé meglepte, mert egyetlen nagy helyiség volt, négy egyszerű, szimpla ágygal. Láthatóan nem volt vendég rajta kívül.

– Szívesen maradnék egy éjszakára, ha tudnám, hogy egyedül leszek. Nem szeretek senkivel osztozni a szobán, ahol alszom. Egyébként is rossz alvó vagyok.

– Nem jelentkezett be mára senki, de mi legyen, ha este idetéved valaki? – nézett rá az asszony, mert azért az autókat, ha nem is ismerte, azt tudta, hogy egy ilyen

nagy dög, amivel ez a fiatal férfi érkezett, nem kevésbe kerül.

– Természetesen kifizetem mind a négy szállást, így hazudnia se kell, amikor majd azt mondja, teltház van!  
– nevetett rá Search.

Tetszett neki Marie mama. A nő azonnal nyújtotta a kezét, kézfogás után pedig már csak annyit kérdezett, hogy mit vacsorázna.

– Mindegy, csak sok legyen és finom!

– Húst eszel, ugye, édes gyerekem? – nézett végig rajta a nő szigorúan.

– Minden mennyiségben! Csak ne béka vagy kígyó legyen – nevetett Search, amikor látta a nő arcán megjelenő undort.

– Menj, áztasd ki magad a medencében, vagy csinálj, amit akarsz! Nyolckor eszünk itt, a teraszon, amikor már elviselhető a hőség! Gyümölcsöt találsz a konyhában, meg limonádét a hűtőben, szolgálj ki magad! Epret, málnát ott tudsz szedni, a ház mellett, az frissen a legjobb. Mezítláb ne menj a kertbe, ki tudja, mibe lép-nél bele, vagy mi csípne, marna meg. Eddig ugyan csak ártatlan siklókat láttam, de hát a kígyók, gyíkok, nem kérnek engedélyt, hogy merre menjenek! A szünyogháló ajtód mindig legyen zárva! A kutya neve Denise, vigyázz, ha beléd szeret, akkor nehezen fogsz tőle megszabadulni! A Wifi kód is Denise0923, önagysága születésnapja – kuncogott a háziasszony, és megsimogatta a kutya fejét, amit az egy jókora sóhajtással nyugtá-zott.

Search-nek tetszett a hely. Itt egy egész hetet eltölthetne abból a pénzből, amit egyetlen éjszakáért fizetett a kastélyban. Annak is megvolt a varázsa, de ennek is!

A medence kellemesen hűs vízzel várta. A szélénél kifejezetten meleg volt, ott, ahol a lépcsők vizét a nap már alaposan átmelegítette. Még mielőtt belement volna, fogott egy műanyag tálat az említett konyhából, szedett magának két nagy marék édes epret. A málnáról rögtön eszébe jutott Amber és elmosolyogta magát. Denise ezt a pillanatot választotta ki, hogy megbökcse az orrával.

– Fejezd ki magad kicsit érthetőbben, barátom, mert kutyanyelven egyetlen szót sem beszélek! – simogatta meg a fejét Search.

Ösztönösen vonzódott a nagytestű állatokhoz, de tartani nem tartott még halat sem otthon. Az felelősséggel jár! Márpedig rajta ne múljon még egy guppinak a halála sem!

Lemosta a kinti csapnál a földet a gyümölcsről, és amikor egy szem elgurult, akkor esett le neki, miért böködte az orrát Denise. A kutya egy másodperc alatt bekapta az epret majd kérdően nézett Search-re.

– Értem már! El vagy tiltva a kerttől, ugye? Mert a vendégeknek nem maradna semmi utánad! – nevetett a férfi és még egy szem édes, leveses epret kínált a kutyának, amit az olyan finoman vett el a kezéből, hogy a foga szinte hozzá sem ért az ujjához.

– Ajaj! Már látom, hogy nagy lesz itt a szerelem! Denise, nem szégyelled magad? Te meg ne etesd meg a

kutyával az összes epret, mert aztán neked nem jut, fiam! – nevetett Marie mama kezében egy jókora tálcával, amin akkora szelet hús himbálózott, hogy lehetett vagy két kiló is.

Search persze nem fogadta meg a jótanácsot, így öt perc múlva Denise már a combján pihentette a nagy, busa fejét, majd, amikor elfogyott az eper, a kutya a medence mellett feküdt le, egy bokor árnyékába. Onnan követte figyelemmel új barátja minden mozdulát. Megugatott egy szemtelen, kíváncsi gyíkot, aztán a medence széles peremére tette át a „leshelyét”, és miközben fél szemmel a konyha bejáratát figyelte, belelógatta az egyik lábát a medencébe.

Egy törölközőt tekert a dereka köré, mielőtt a konyhához sétált és megkérdezte Marie-t, hogy a kutyát behívhatja-e egy kis lubickolásra.

– Persze, csak előtte állítsd a kinti zuhany alá, hogy a por kimenjen a bundájából, vagy két napig használhatatlan lesz a víz utána – nevetett most is vidáman az asszony. – Jobb, ha lefoglalod, mert ahogy a húst a rácsra teszem, onnantól már nem lesz nyugtom tőle!

Megnyitotta a kerti zuhanyt. Denise még a fejét sem emelte fel, de azért a farka élénk táncot járt, jelezve, hogy figyel.

– Gyere, kislány! Utána bejöhetsz a medencébe is! Na, mit szólsz?

A kutya akkora elánnal ugrott fel és állt be a vízpermet alá, hogy Search-nek igencsak gyorsnak kellett lennie, hogy fel ne lökje.

Jó alaposan lezuhanyoztatta a hatalmas kutyát. Amikor már aránylag tiszta víz folyt le róla, behívta magával a medencébe.

Egy csapat gyerek kisebb ribillióval járt volna, mint ez az egyetlen kutya. Úszott, forgott, pörgött, kapkodta a vízcseppeket, versenyzett a férfival, és amikor csak tudta, képenyalta, hálája jeléül.

Search itta magába a csendet, a nyugalmat. Amikor megelégte a játékot a medencében, lezuhanyozott, még mindig a kerti csapnál, és a lenyugvó nap utolsó erejével hagyta magát megszáritani.

Az illatok, melyek az eresz alatt lévő rácstól a teraszon keresztül a medencéig terjengtek, megkordították a gyomrát. Tulajdonképpen aznap nem is evett mást, csak délután az epret. A szendvics, amit vásárolt az egyik kisvárosban, még mindig az autó első ülésén hevert.

Pontban nyolckor Marie két tányért tett az asztalra, két jókora poharat, egy kancsó vizet, egy üveg vörösbort két másik pohárral.

Aztán érkezett a hús egy hatalmas vágódeszkán.

– Marie mama, ugye velem tartasz? – nézett rá bizakodóan Search.

– Miért? Nem bírod tán megenni egyedül a vacsorát? Hiszen kifizetted mind a négy személy árát! Pedig nem is kértem tőled!

– Így volt tisztességes – vont a vállát Search.

– No, hát a vacsora meg úgy tisztességes, hogy fel szolgáljam mind a négy adagot! Nem fog ebből maradni

semmi reggelre! Ekkora testnek meg izomtömegnek kell az utánpótlás! Senki ne mondja rám, hogy éheztem a vendéget! – ült le hozzá a nő, és máris a szeletéhez látott.

Jókora darab került Search tányérjára, egy közepes a sajátjára. Aztán még két darab várt a sorsára a vágódeszkán.

– Nézzük csak, kinek adjuk ezt a finom csontot? – töprengett az asszony, de közben rákacsintott Search-re, hogy figyeljen.

Denise olyan feszesen ült kettejük között a földön, mint valami szobor. Csak az egyre gyorsabban emelkedő meg süllyedő oldaláról látszott, hogy milyen türelmetlen.

– Én azt már nem kérem! – ment bele a játékba vidáman Search, mire a kutya helyeslően vakkantott egyet.

– Jól van, te feneketlen bendőjű! Hozd a tányérodat! Mert úri társaságban nem eszünk úgy, mint a malacok!

Miután Denise is megkapta a maga adagját, meg egy picivel többet... tényleg nem hallatszott más, csak a rágás és nyelés egészséges hangja. Na jó, meg a csontok ropogásáé, a kutya tányérján.

A hús, a friss kenyér meg a még frissebb saláta mellé elfogyott lassan az üveg bor is. Search megköszönte a vacsorát, és mire az asszony megmozdult volna, bevitt mindent a konyhába.

– Ha nem sietsz haza, ihatnál velem egy pohár konyakot, csak hogy meg ne ülj a gyomrunkat ez a pár falat – mosolygott az asszonyra.

– Közel lakom, odáig már el is gurulok, ha másképp nem megy! Ott, az a piros cserepes ház, az az enyém! – mutatott egy nem túl távoli épületre.

– Elkísérlek majd, csak a rend kedvéért! – mosolygott Search, pedig csak az időt húzta.

Nem akart egyedül maradni a gondolataival.

– Azt már vissza nem utasítom! Hadd lássák a szomszédok, micsoda fess fiatalember jutott nekem mára! – nevetett harsányan az asszony. – Denise meg majd visszakisér téged, hogy a sötétben el ne tévedj! Úgysem tudnám most elválasztani tőled! Láttam ám, hányszor esett le egy falat a villádról!

– Maradt elég így is, ha éjjel megéheznék! – mosolygott Search. A wifi még működik?

– Persze, amíg csak áram van! De van generátor. Mielőtt elmegyek, megmutatom, hol találod.

Marie később elmosogatott, rendet rakott a konyhában, ahonnan szigorúan kizavarta a vendéget is, meg a kutyát is. Aztán indult haza.

Két kísérője szótlánul ment az asszony mellett. A csillagok pont elég fényt adtak ahhoz, hogy ne botoljanak meg minden kiálló gyökérben vagy kőben.

A ház előtt megvárták, míg Marie felkapcsolta a vilányt a házban, és utána indultak csak vissza. Denise úgy ment mellette, mint egy testőr. Néha megugatott valamit, amit Search nem is látott, de nem mozdult el mellőle.